

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι

Mr President, dear Sirs,

Εν ονόματι των μελών του σωματείου “Fratelli della Costa” (Αδελφοί της Ακτής) της Βενετίας και της Πάδοβας, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την ευγένεια που είχατε να μας καλέσετε να μετάσχουμε μαζί σας αυτήν την γιορτή.

on behalf of the Members of Venice and Padua Fratellidella Costa Association, thank you for asking us to share with you this celebration.

Μια συμμετοχή που εκτιμούμε πολύ ακούγοντας τις τόσες πολλές γλώσσες που μιλιούνται στους δρόμους της Κέρκυρας.

We can even more appreciate this event listening at the variety of languages filling now Corfu streets.

Τώρα, όπως και τριακόσια χρόνια πριν, ακούμε δίπλα στην ελληνική γλώσσα, την ιταλική στις διάφορες αποχρώσεις της, την γερμανική και πολλές σλαβικές γλώσσες.

As it happened 300 years ago, we can today listen, together with Greek language, different shades of Italian, German and a lot of Slavic languages.

Κι αν τώρα, σ' αυτό τον πλουραλισμό γλωσσών και εθνών, ακούμε φωνές εύθυμες και ήρεμες, τριακόσια χρόνια πριν, στις ίδιες αυτές γλώσσες, ακούγονταν φωνές εξημμένες, αυστηρές διαταγές, ακουγόταν η ανησυχία της μάχης.

Today such a large variety expresses a happy and peaceful sentiment, but 300 years ago we could hear these languages used the sharp way to give orders, then we could felt all the climate of an incumbent battle.

Αν σήμερα σ' αυτόν τον τόπο υπάρχουν, όπως όλοι βλέπουμε, ηρεμία, συνύπαρξη, πλουραλισμός πολιτισμικός και θρησκευτικός καθώς και προστασία αυτών που εμείς οι μοντέρνοι ονομάζουμε Πολιτικά Δικαιώματα, το οφείλουμε σε όχι ασήμαντο βαθμό, σ' εκείνο το πλήθος των ετερόκλητων ανθρώπων που το 1716, υπό τη σημαία του Ευαγγελιστή

Μάρκου, έδωσαν εδώ μάχη νικηφόρα.

If peaceful sentiments, cultural and religious pluralism, support sharing to Civil Rights, as we now say, are present today in this place, as we can clearly perceive them, we must be very grateful to the multitude of men fighting and winning here in 1716 under the ensign of St Mark Evangelist.

Νομίζω ότ ίδεν θα ήταν λάθος να πώ ότιάν αυτοί οι λίγοι, σε σύγκριση με τους πολιορκητές, δεν είχαν νικήσει, θα είχαμε τώρα μια διαφορετική Κέρκυρα ή, τουλάχιστον, η πορεία της Ελλάδας προς την ανεξαρτησία και την ελευθερία θα ήταν πιο αργή κι αναμφίβολα πιο δύσκολη.

I guess to be right thinking that if those men had not won, Corfu would be quite different now, maybe Greece path to independence and freedom could have been slower and, no doubt, more difficult.

Φρόνηση της ηγεσίας, αφθονία μέσων και υλικών κυρίως όμως συνοχή και ενότητα στους στόχους, ήταν τα στοιχεία που οδήγησαν στην νίκη.

Wisdom in command, effective deployment of resources and, primarily, resolute will were the factors leading to victory.

Είναι ευχάριστο, σ' αυτόν τον τόπο και σ' αυτή την εύγλωπτη στιγμή, τη φορτωμένη με τόσες μαρτυρίες για τους στενούς και αδιάρρηκτους δεσμούς της Βενετίας με την Κέρκυρα —είναι ευχάριστο να βλέπει κανείς αυτόν τον κρίκο της αλυσίδας που ενώνει το παρελθόν και το σήμερα.

Today we are interested in looking back at a strong bond connecting past and present, here we are in an event full of evidences of the deep and never broken ties bonding Venice and Corfu.

Ακριβώς το 1797, τη χρονιά της έκλειψης στη χιλιετή τροχιά της Γαληνότατης Δημοκρατίας της Βενετίας, επέστρεψε, αφού είχε ολοκληρώσει στην Πάδοβα σπουδές στην ιατρική και την νομική, ένας Κερκυραίος που είχε γεννηθεί βενετός, βενετσιάνος.

Just in 1797, when the millenary life of the Most Serene Republic of Venice arrived at its end, a Corfu man, born Venetian, was back home after the completion of his law and medicine studies in Padua.

Επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω, δίπλα στο μεγάλο στρατιωτικό γεγονός που γιορτάζουμε σήμερα, το μεγάλο πολιτικό γεγονός που συνιστά η επιστροφή, μετά την περίοδο των σπουδών, του Ιωάννη Καποδίστρια, βενετσιάνου και κερκυραίου.

Let me remember, together with the relevant feat of arms we celebrate today, the relevant political event of the return of Giovanni Capodistria, Venetian and Corfiot, after a period of his education.

Επιτρέψτε σε μένα τον βενετσιάνο να πιστεύω ότι ένα μέρος της πολιτικής σοφίας, της οξυδερκούς πίστης ότι ο νόμος είναι η προϋπόθεση της ελευθερίας του ατόμου και του λαού, που υπήρξε η θεμελιώδης αρχή της Γαληνότατης Δημοκρατίας, επιβιώνει σ'ένα ιδεατό, πλην όμως συγκεκριμένο και αδιαμφισβήτητο, κληροδότημα που άφησε ο μεγάλος δικός σας και δικός μου συμπολίτης.

Let me think, as a Venetian, that part of the political wisdom, of the farsighted faith in law as a condition of individual and collective freedom, both core elements of the Most Serene Republic, survive as a concrete and undeniable heritage of this great fellow citizen of yours and mine.

Ζήτω ο Άγιος Μάρκος, ζήτω η ελεύθερη Ελλάδα.